

Prázdniny posele

2021-XXII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Přichází den strachu, já však doufám v tebe.“

Žalm 56, 4

Milí bratři, milé sestry,

nacházíme se v době, kdy se těšíme na léto, na prázdniny a dovolené. Jako dítě a student jsem měl vždycky moc rád tuto dobu – dobu plného života, dobu radosti a slunce. Přiznám se, že pro mne znamenal jistý předěl začátek července 1997, kdy se řeky vylily z břehů a část Opavy, kam jsme se týden předtím přestěhovali, se proměnila v jezero. Ačkoli na faru zde voda nedosáhla a asi ani v budoucnu nikdy nedosáhne, přesto mne tehdy z té spouště jala úzkost, která se v mém nitru od těch dob občas dostavuje. A znají ji dobře i obyvatelé Olomouce – vždyť tady to tehdy vypadalo možná ještě hrozivěji.

Nikdo z nás asi nečekal, že část našeho území postihne daleko větší katastrofa, nežli je povodeň. Hrůzné obrázky z hodonínska nás šokovaly a my si uvědomili, že tohle se přece mohlo stát kdekoli...

Náš svět a život jsou nádherné Boží dary. Taky ale víme, že jsme zároveň ledasčím ohroženi, že ten náš život je krásný i křehký současně. V minulých měsících jsme měli ke strachu a obavám kvůli Covidu tak nějak více důvodů. A teď navíc tohle. Někdy stačí jen mrknout na stránky novin nebo chvíli

sledovat televizní zprávy a snad se alespoň na chvíli ptáme, kde je původ mnohých těch životních rizik, odkud se vzalo všechno to zlo. Najdou se vždycky mnozí, kteří se budou tvářit, že to vědí. A ti si bývají jisti třeba tím, že jsou to Boží tresty. Nenechme se tím zmást a netvařme se, že vidíme Pánu Bohu do karet. Nevidíme a jakékoli mudrování je tu zbytečné.

Navzdory této realitě se ale ptajme – máme se snad právě my, kteří věříme v živého Boha, nechat pohltit pocity strachu a sevření? Odpověď je přece zřejmá – my tohle nemusíme! Nemusíme se nechat ovládnout obavami a hrůzou. Smíme si i uprostřed toho všeho zachovat důvěru v Boží moc a lásku. Podíváme-li se do Bible, najdeme tam řadu příběhů, kdy byl Boží lid – alespoň z lidského pohledu – v bezvýchodné situaci. A přece – když očekával na svého Boha, zakoušel také divy jeho lásky a milosrdenství.

Můžeme důvěřovat, že navzdory tomu všemu hroznému, co se někdy kolem nás děje, včetně katastrofy oněch několika jihomoravských obcí, nezůstává nic z toho bez Božího vědomí. Ten, kdo mu důvěřuje,

ví, že z jeho ruky nevypadne a že se mu z jeho moci nic nevymkne.

Ano, náš lidský strach je přirozený. Ale není nutno mu podlehnout a nechat se nalomit. V síle Božího Ducha smíme být

i navzdory tomu, co někdy ve svých duších cítíme, šířiteli pokoje. Ale taky – a to hlavně – smíme a máme být oporou a pomocí druhým.

Váš Jan Lukáš, farář

Slovo šéfredaktora

Milí čtenáři Posla,

známe to všichni: někdy se toho v krátkém časovém úseku udá hodně, jindy se čas vleče a my čekáme na vnější impulz, který by náš život osvěžil. Domnívám se, že od vydání minulého Posla se toho odehrálo hodně – ve sboru i mimo něj. Pro sborové společenství byla jistě nejvýznamnější volba staršovstva na nadcházejících šest let. Společenství presbyterů se poměrně výrazně proměnilo, přinášíme vám dnes uvnitř prázdninového dvojčísla malou fotoreportáž z nedělní volby i článek o tom, jak prožívá svůj odchod ze staršovstva jeho místokurátorka. Mimo sbor nás jistě velmi pozitivně a radostně ovlivnila možnost se zase scházet tváří v tvář, jako součást širšího celonárodního společenství ovšem také trpíme s těmi, kteří v nedávných dnech přišli zásahem tornáda o své blízké, o své domy, o své vzpomínky. U nás doma u snídaně v této souvislosti

padla při ranní modlitbě za všechny touto katastrofou postižené dětsky upřímná (námi dospěláky mnohdy vytěšňovaná, protože nesmírně složitá) otázka: mami, když Pán Bůh všechno řídí, proč dopouští takové hrůzy?

Při odpovědi jsem se trochu zapotíla, ale došlo mi, že to je přesně ten typ otázek, kterým se nesmíme vyhýbat ani jako dospělí. Protože svět kolem nás je generuje, protože lidé kolem nás se takto ptají. Chceme-li být jako křesťané světlem a solí pro tento náš svět, ptejme se s nimi. Plačme s nimi. Hádejme se s Pánem Bohem. Jen nebudme lhostejní. Ke světu, ale zejména k Pánu Bohu. Kéž nám třeba i letošní nastávající letní čas dopřeje možnost se s Ním nově setkat. V člověku, skutku, modlitbě... v duši.

Pokojný čas za redakci Posla přeje

Jana Vrajová

Rozloučení

7. 6. jsme se rozloučili s bratrem Vladislavem Studeným – 91 let.

28. 6. jsme se rozloučili se sestrou Olgou Staňkovou – 91 let

červenec

neděle 4. 7.	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
neděle 11. 7.	9.00	bohoslužby	Jana Hojná
středa 14. 7.	18.30	staršovstvo	
neděle 18. 7.	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
neděle 25. 7.	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš

srpen

neděle 1. 8.	9.00	bohoslužby	Jan Lukáš
neděle 8. 8.	9.00	bohoslužby	Aleš Zapletal
neděle 15. 8.	9.00	bohoslužby	Jana Hojná
	18.00	koncert Daniel Jun	
neděle 22. 8.	9.00	bohoslužby	Ondřej Bláha
neděle 29. 8.	9.00	bohoslužby	

září

neděle 5. 9.	9.00	bohoslužby	Daniel Ženatý
--------------	------	------------	---------------

Narozeniny v červenci a srpnu

v červenci

- 1.7. Eliška Zajícová
- 2.7. Miroslav Janošik
- 2.7. Alena Sazovská
- 3.7. Dagmar Pojslová
- 4.7. Jaromír Chovanec
- 7.7. Tomáš Vomáčka
- 8.7. Hana Adámková
- 9.7. Jan Janošik
- 9.7. Běla Labounková
- 9.7. Zdeněk Tošovský

- 13.7. Daniel Zajíc
- 15.7. Růžena Šulcová
- 16.7. Nina Děkaníková
- 26.7. Emílie Šimánková
- 26.7. Emílie Kuropatová

v srpnu

- 8.8. Josef Chmela
- 10.8. Jared Kenning
- 11.8. Dagmar Lukášová
- 12.8. Ester Vrajová
- 15.8. Věra Kašparová
- 18.8. Stanislava Dostálová
- 20.8. Ivana Marková
- 28.8. Marta Frisiani
- 29.8. Pavla Koutná
- 30.8. Anna Bořutová

*Ještě se několika fotografiemi vracíme k Výroč-
nímu sborovému shromáždění, k bohoslužbám
a k následné volbě nového staršovstva.*

Naše poslední staršovstvo

Myslím, že pro ty, kdo zůstávají, nemusí být úplně lehké vžít se do situace těch, co odcházejí.

Ten den, kdy se konalo poslední staršov-
stvo, byl ale pro nás asi stejně významný,
jako tehdy, když jsme prvně na sebe bra-
li – s bázní a třesením – díl odpovědnosti
za spolurozhodování sborových věcí.

Tehdy, ten první den, to najednou
už nejsi jen Ty a Tví přátelé,
najednou se ocitneš v jiném
vztahu k věcem, které se dějí
okolo Tebe. Už si o nich jen
nepovídáš „– líbí – nelíbí, já
bych...“, ale najednou je to „*Máte
slovo*“. Je pravda, že člověku chvíli
trvá, než se odváží o to své slovo přihlásit.
To se ale časem poddá.

*Taková malá vsuvka – V době, kdy naše
rodina přišla v 50. letech do sboru, jsem*

*o práci staršovstva nic moc nevěděla.
Nebyli jsme z těch olomouckých „presby-
terských“ rodin. Dědeček sice byl dlouho-
letým kurátorem na Vinohradech, ale to
bylo daleko a dávno. Tak moje představa
byla téměř dětská: kdesi na kůru (Proč
na kůru? Nevím.) se schází skupinka po-
starších bratří a sester, o něčem jed-
nají, ale proč? A o čem? Nevěděla
jsem.*

Navíc jsem si vůbec nebyla
jistá, že bych vůbec kdy mohla
do staršovstva patřit. Že bych
tam k něčemu byla. Ale pak,
když mne Jenda Nohavica pozval
ke spolupráci, přece jen jsem se roz-
hodla. ...

Ta má nevědomost mne pak – už ve star-
šovstvu – přivedla k nápadu, že sbor by
měl být informován – kdo to ale bude dělat?

ptali se. Tak to třeba zkusím, řekla jsem – vždy po ohláškách jsem pak měla „zprávu ze staršovstva“. Snažila jsem se to dělat odlehčeně, a tak mladí často zvedali souhlasně palec. To bylo příjemné. „Zpravodajkou“ jsem přestala být, když se zprávy začaly pravidelně objevovat v Poslu – živým stylem Jany Vrajové.

Léta plynula a teď tedy odcházíme.

Odcházíme, ale každý z nás pěti měl svou – různě dlouhou – historii, někdo 2 období. Jiný 3 nebo 4. Hned zpočátku jsme zapadli do celku, a ač jsme hlasovali o všem, brzy se vyhranily naše specifické úlohy – *Ten dělá to a ten zas tohle* – Takový Pavel Sťahel – tomu za ta léta prošel rukou každý šroubek, každá žárovka, zná všechny zákruty naší

chrámové stavby či farářského bytu z rubu i z vnějšku. – Dáša Konečná jako členka školské rady Evangelické akademie, velmi přispěla k její konsolidaci v době jejích rozkolísaných počátků. A nejen tehdy – vždycky věděla, co se tam děje, a svým racionálním nestranným pohledem poskytovala střizlivé informace. – A obětavost Evy Holasové, která věrně jezdila do domova seniorů, psala přání a účastnila se všeho, co bylo potřeba, i to si budeme dlouho pamatovat.

Bratra kurátora Jendu Matějku si nechávám skoro na konec. Šíře jeho povinností by leckoho odradila. On se však ujímal všech úkolů s nadhledem, nevyhýbal se ničemu. Dobře vybaven manažerskými zkušenostmi z civilního zaměstnání, přesto vždy podržoval problémy, a že jich nebylo málo, vyšší pravdě. Obdivovala jsem, jak otevřeně dovedl vyjádřit odlišný názor, třeba i nepopulární, pokud byl o něm přesvědčen. Myslím, že v dnešní době prosáklé populismem, je to neocenitelná vlastnost. I v církvi. Jako místokurátorka jsem ho sice moc nezastupovala, ale rozuměli jsme si a sdíleli své názory, často potvrzované v dlouhých telefonátech a rozhovorech.

O mém „ministerstvu zahraničí“ víte. Nebyly to jen věci organizační – English campy, zahraniční návštěvy, ale i překlady a tlumočení. Bylo třeba se také zamýšlet nad významem toho všeho, aby nic nebylo jen formální. Kromě současného úžasného partnerství s Athens, Georgia. Jsme historicky zažili několik dalších. Každé mělo svou hodnotu, od všech jsme se mohli něco naučit – každému z nich vděčíme za něco jiného – ochotnou rychlou pomoc, včetně jinak nedostupných informací v době nouze a zadrátovaných hranic (Ludwigshafen),

sdílené problémy v totalitě (Dessau – NDR), jak se taky může dělat ekuména (Telford). Chci říct jen to, že i péče o ta formálně ukončená partnerství mi připadala velmi důležitá. Ne všichni si všechno pamatují. Ale pro pamětníky na obou stranách, nebo dokonce pro jejich děti (jako třeba v Dessau,) se takové partnerství stalo stejně součástí jejich života jako pro nás. Dokud jim zbývá sil, rádi se vracejí. V roce 2019 přijel po 20 letech Colin Foreman. A Dr. Borggreffe při každé delší mezeře v korespondenci rád dostane potvrzení, že žijeme (Lebenszeichen). A protože má Olomouc velice rád, chce slyšet o tom, co se děje ve sboru, v našich rodinách. A tak píšeme s Bartuškovými, sami pamětníci, nejméně 4× do roka. Dá to práci, ale myslím, že to má smysl. Jsou za tím konkrétní lidé. I vztahy mezi národy.

Nakonec bych chtěla říct, že je-li člověk ve staršovstvu, poznamená to způsob jeho života. A teď a bychom si odvykali. Začneme se na věci dívat víc zvenku. Slova při rozhodování jsme se vzdali dobrovolně. Ale

udělali jsme to s důvěrou v mladší generaci, která přinese svůj pohled na věci i nové dovednosti. Věříme také, že bude k větším přístupovat s vědomím, že jsme byli a jsme, my i oni, na té stejné CESTĚ, a jdeme za stejným SVĚTLEM. Možná bychom mohli cítit úlevu, snad „osvobození“ od pravidelných schůzí, často hodně dlouhých a únavných, od přemýšlení nad tématem úvah, když zas už přijdeme na řadu. (Dívala jsem se do papírů. Svou první úvahu jsem psala už v roce 1990...), takže vzhledem k té dlouhé době a návykům nějaký ten pocit „osvobození“ se dostaví – aspoň u mne – asi až za dost dlouho.

Na druhé straně se musím přiznat, že si my odcházející potichu šeptáme, že se nám bude přece jen trochu stýskat. Určitě budeme s vděčností vzpomínat na všechny, s kterými jsme mohli spolupracovat. Těm, co zůstávají, přejeme hodně síly a ať se jim daří.

Iva Marková

Čas radosti

znamení, že Hospodin je vždy s námi. Král David měl z toho takovou radost, že skotačil a zpíval spolu s ostatními izraelskými lidmi. A protože měl radost opravdu velikou, podělil všechny muže i ženy.

Když si nalistujete v Bibli 6. kapitolu 2. knihy Samuelovy, tak se v 19. verši dozvíte, co od krále Davida lidé dostali.

A 20. verš vám prozradí, kdo se s Davidem společně neradoval.

A my v nedělní škole jsme si také udělali takovou slavnost pro radost. Podávaly se jahody, sušenky, trubičky, popcorn, hrušky. Nechyběly ani balónky. Jak vidíte na fotce od Ámose.

Milé děti, přejeme vám krásné a požehnané prázdniny a už se moc těšíme, až se zase v září všichni v kostele potkáme.

*Za nedělní školu
Adéla Gabrielová*

Na poslední předprázdninové neděle jsme si povídali o čase radosti. Král David znovu našel a nechal převést do Jeruzaléma Boží schránu; truhlu, ve které byly desky Desatera. Říká se jí také Archa úmluvy jako

Prázdninové luštění

Máte rádi SUDOKU? Trápí vás, že proto nemáte čas na čtení Bible? Už nemusí. Jsou tu pro vás: Biblická sudoku na prázdniny!

Převzato z knihy Biblická SUDOKU 2, kterou vydala Česká biblická společnost v roce 2009 – www.dumbible.cz

Jak postupovat? Stejně jako u jiných sudoku je cílem vyplnit všechna políčka čísly od 1 do 9 tak, aby se vyskytovala v každém řádku, sloupci a čtverci právě jednou. Na místa označená tečkou je však třeba nejdříve čísla doplnit podle úvodních biblických veršů. Číslici, která odpovídá vynechanému slovu ve verši (nebo odpověď na otázku z verše) A doplníte na místo tečky na řádku A tabulky. Číslici pro verš B doplníte na místo tečky v řádku B, atd. Až budete mít všechny tečky nahrazené příslušnou číslicí, můžete začít luštit sudoku.

Obtížnost: Úroveň 1

Postavy Nového zákona – které jméno chybí v úryvku?

Doplňte čísla vynechaných výrazů:

- A) Jeden z nich, jménem _____, mu odpověděl: „Ty jsi asi jediný z Jeruzaléma, kdo neví, co se tam v těchto dnech stalo!“ (L 24, 18)
- B) Přišel také _____, který kdysi navštívil Ježíše v noci, a přinesl asi sto liber směsi myrhy a aloe. (J 19, 39)
- C) Tu k němu přišel muž, který se jmenoval _____; byl to představený synagogy. Padl Ježíšovi k nohám a úpěnlivě ho prosil, aby přišel do jeho domu, protože měl jedinou dceru, asi dvanáctiletou, a ta umírala. (L 8, 41–42)
- D) A když nastal večer – byl totiž den přípravy, předvečer soboty – přišel _____, vážený člen rady, který také očekával království Boží, dodal si odvahu, vešel k Pilátovi a požádal o Ježíšovo tělo. (Mk 15, 42–43)
- E) Tehdy tam měli pověstného vězně, jménem _____. (Mt 27, 16)
- F) _____ se zastavil a řekl Pánu: „Polovinu svého jmění, Pane, dávám chudým, a jestliže jsem někoho ošidil, nahradím mu to čtyřnásobně.“ (L 19, 8)
- G) Cestou přinutili nějakého _____, otce Alexandrova a Rufova, který šel z venkova, aby mu nesl kříž. (Mk 15, 21)
- H) Jeden z nich, _____, velekněz toho roku, jim řekl: „Vy ničemu nerozumíte; nechápete, že je pro vás lépe, aby jeden člověk zemřel za lid, než aby zahynul celý národ.“ (J 11, 49–50)
- I) Ježíš Martu, její sestru i _____ miloval. (J 11, 5)
- 1 BARABÁŠ 4 KAIFÁŠ 7 NIKODÉM
2 JAIROS 5 KLEOFÁŠ 8 ŠIMONA Z KYRÉNY
3 JOSEF Z ARIMATIE 6 LAZARA 9 ZACHEUS

A	6	8	2		9			
B			3	6		8		
C				4	3	5		
D				9	4		1	8
E	3		8				6	
F	1		6	3	8			
G		3			6		2	
H	5	1	9	2				
I	2					4		

Obtížnost: Úroveň 1

Rostliny

Doplňte čísla vynechaných výrazů:

- J) Svělovníci říkají: Ověncme se poupaty _____, dříve než zvadnou (Mdr 2, 8)
- K) Šalamoun dovedl také mluvit o stromech, od cedru, který je na Libanonu, až po _____, který roste na zdi, a dovedl mluvit i o zvířatech, ptáčích, plazech a rybách. (1Kr 5, 13)
- L) Jako _____ mezi trním, tak má přítelkyně mezi dcerami (Pís 2, 2)
- M) Když pak nazítrí Mojžíš sešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály _____. (Nu 17, 23)
- N) Po jejich ovoci poznáte lživé proroky. Což sklízíte z trní hrozny nebo z _____ fíky? (Mt 7, 16)
- O) Tu sestoupila faraónova dcera, aby se omývala v Nilu, a její dívky se procházely podél Nilu. Vtom uviděla ve _____ ošatku a poslala svou otrokyni, aby ji přinesla. (Ex 2, 5)
- P) U řek babylonských, tam jsme sedávali s pláčem ve vzpomínkách na Sijón. Své citery jsme v té zemi zavěsili na _____. (Ž 137, 1–2)
- Q) Místo trní vyroste cypřiš, místo plevele vzejde _____. To bude k oslavě Hospodinova jména, za trvalé znamení, které nebude vymýceno. (Iz 55, 13)
- R) Ale běda vám, farizeům! Odevzdáváte desátky z _____, routy a ze všech zahradních rostlin, ale nedbáte na spravedlnost a lásku, kterou žádá Bůh. (L 11, 42)

- 1 BODLÁČÍ 4 MÁTY 7 RŮŽÍ
2 LILIE 5 MYRTA 8 TOPOLY
3 MANDLE 6 RÁKOSÍ 9 ZYOP

A					2				
B	1				8				
C		8		7			1	5	
D	9	7	2				6	1	
E	5	4			9		2	8	
F		1		4		2	9	5	3
G		9	1				5		2
H			8					7	
I						6	8		

Obtížnost: Úroveň 2

Biblické hory

Doplňte čísla vynechaných výrazů:

- S) Hospodin at' požehná ti ze _____, abys viděl dobro Jeruzaléma po všechny dny svého žití, abys uviděl syna svých synů. Pokoj s Izraelem! (Ž 128, 5-6)
- T) Když přešlo sto padesát dnů, začaly vody ze země ustupovat a opadávat, takže sedmnáctého dne sedmého měsíce archa spočinula na pohoří _____. (Gn 8, 3-4)
- U) Mojžíš vystoupil z Moabských pustin na horu _____, na vrchol Pisgy; ta je naproti Jerichu. Hospodin mu ukázal celou zemi: Gilead až po Dan, celý kraj Neftalího i zemi Efrajimovu a Manasesovu a celou zemi Judovu. (Dt 34, 1-2)
- V) Achab tedy obeslal všechny Izraelce a shromáždil proroky na horu _____. Tu přistoupil Eliáš ke všemu lidu a řekl: „Jak dlouho budete poskakovat na obě strany? Je-li Hospodin Bohem, následujte ho...“ (1Kr 18, 20-21)
- W) Jak jsi krásná, přítelkyně moje, jak jsi krásná, oči tvé jsou holubice pod závojem, vlasy tvé jsou jako stáda koz, které se hrnou z hory _____. (Pís 4, 1)
- X) Ve dne učil v chrámě, ale na noc odcházel na horu, která se nazývala _____. A všechen lid k němu přicházel už časně zrána do chrámu, aby ho poslouchal. (Lk 21, 37-38)
- Y) Když přestal k Mojžíšovi na hoře _____ mluvit, dal mu dvě desky svědectví; byly to kamenné desky psané Božím prstem. (Ex 31, 18)
- Z) Mojžíš pásal ovce svého tchána Jitra, midjanského kněze. Jednou vedl ovce až za step a přišel k Boží hoře, k _____. Tu se mu ukázal Hospodinův posel v plápolajícím ohni uprostřed trnitého keře. (Ex 3, 1-2)
- AA) Bůh řekl Abrahamovi: „Abrahame!“ Ten odpověděl: „Tu jsem.“ A Bůh řekl: „Vezmi svého jediného syna Izáka, kterého miluješ, odejdi do země _____ a tam ho oběť jako oběť zápalnou na jedné hoře, o níž ti povím!“ (Gn 22, 1-2)

1 ARARATU	4 KARMEL	7 OLIVOVÁ
2 GILEÁDU	5 MÓRIJA	8 SIJÓNU
3 CHORÉBU	6 NEBÓ	9 SÍNAJI

A	2				9	7			6
B				4					2
C	5	9				2		3	7
D	8	3	1						9
E				9		8			
F								5	
G				8			7	1	
H			7	5		1			4
I	1								6

Obtížnost: úroveň 2

Ke komu mluvil anděl?

Přiřadte ke každému výroku jeho adresáta:

- AB) Vydej se na jih k cestě, která vede z Jeruzaléma do Gazy. (Sk 8, 26)
 AC) Já jsem Gabriel, který stojí před Bohem; byl jsem poslán, abych promluvil a oznámil ti tuto radostnou zvěst. (L 1, 18–19)
 AD) Buď zdráva, milostí zahrnutá, Pán s tebou. (L 1, 26–28)
 AE) Jděte znovu do chrámu a zvěstujte lidu ta slova života. (Sk 5, 19–20)
 AF) Rychle! Vstaň! – Opásej se a obuj se! – Vezmi si plášť a pojď se mnou. (Sk 12, 7–8)
 AG) Bůh přijal tvé modlitby a almužny a pamatuje na tebe. Vyprav hned posly do Joppe, ať sem přivedou Šimona, zvaného Petr. (Sk 10, 1.4–5)
 AH) Nebojte se, hle, zvěstuji vám velikou radost, která bude pro všechny lid. Dnes se vám narodil Spasitel, Kristus Pán, v městě Davidově. (L 2, 8–11)
 AI) Proč pláčeš? (J 20, 13)
 AJ) Vy se nebojte! Víím, že hledáte Ježíše, který byl ukřižován. Není zde; byl vzkříšen, jak řekl. Pojďte se podívat na místo, kde ležel. Jděte rychle povědět jeho učeníkům, že byl vzkříšen z mrtvých. (Mt 28, 5–7)

1 K APOŠTOLŮM

4 K MARIÍ MAGDALSKÉ

7 K PETROVI

2 K FILIPOVI

5 K MARIÍ

8 K ZACHARIÁŠOVI

3 KE KORNELIOVI

6 K PASTÝŘŮM

9 K ŽENÁM U HROBU

A	7		9	.		6			1
B		2	.	1	9	4	3		
C					8			.	2
D	8	5	7	3			.	2	
E							.	6	
F	6	1	.		2				
G	4		.		7				
H					.				8
I				5	3		4	.	6

Osmisměrka

K O B R A V Š K Ě M H A V R A N R K C K
 Ř R I V T B E O O B L T Y G R A Á E Í L
 A O Á H U D A T B A T U O H O K M N J Í
 S R Z L U N Ý R Ž A A A S O V U O Š A Š
 K L B D Í L M Í K E R N Ý Á S T K M Z T
 P S E E O K Ž A B Á Ž H K L E Ž O H N Ě
 A S Y P Z A R B O K I D O O I R L V C U
 T K T S I K D R O Z D S R R Č E I N E A
 T E R R E C Ů K Ž E L V A E O V B K V Š
 C O J E A L E Ň A D O F K A U F Ř E E K
 Š A Á I V Š M E E R A M L O K E Í T Z R
 M Ý K A M E I C V Z D S I B Č Ž K R E K
 E R P Š L Z V L O E Ý O Š E T K Á K J A
 D S A E U O I K K B L K K S O V A V J V
 V I T V L R S T Ý A O R A N G U T A N E
 Ě A M E S E K A K N I L E D N A M P C
 D Y S L O N T B S K O K A N A S U H A I
 Š S U P Í M E A P O L I T N A C O N N P
 K L V L E S O C A K V A L O V E V I D O
 O N D A T R A L Ý D O K O R K D Í M A E

Najděte v osmisměrce všechna zvířata, zbylá písmena tvoří tajemku.

ANTILOPA, BERUŠKA, BÝK, DATEL, DIKOBRAZ, DRAK, DROZD, DUDEK, HAVRAN, HRABOŠ, HUSA, JEZEVEC, KLÍŠTĚ, KOBRA, KOČKA, KOHOUT, KOLIBŘÍK, KOMÁR, KOS, KOZA, KRAB, KRÁLÍK, KRÁVA, KŘEČEK, KRKAVEC, KRTEK, KŮŇ, KROKODÝL, LEV, LIŠKA, MANDELINKA, MEDVĚD, MLOK, MORČE, MOTÝL, MRAVENEC, MYŠ, ONDATRA, OPICE, ORANGUTAN, OSEL, OVCE, PANDA, SKOKAN, SLEPICE, SLEPÝŠ, SLON, SOVA, STRAŠILKA, SUP, SÝKORA, SYSEL, ŠNEK, TUKAN, TYGR, VÁŽKA, VEŠ, VEVERKA, VLK, VOLAVKA, VOSA, ŽÁBA, ZAJÍC, ZEBRA, ZMIJE, ŽELVA, ŽIRAFÁ, ŽÍŽALA

-----',
 -----',
 -----, -----'. (Žd 11,1)

Vzpomínka na Olgu Staňkovou*V rukou tvých jsou časové moji.*

Tento verš z 31. žalmu si vybrala sestra Olga Staňková jako jeden z textů na své úmrtní oznámení. Četli jsme na něm datum 13. 6. 2021, kdy byla odvolána ke svému Pánu.

Většinu svého bohatého života prožila jako manželka faráře a později seniora Východomoravského seniorátu, Jaroslava Staňka ve valašských sborech Huslenky a Vsetín. Zde nebyla jen „paní farářová“, ale aktivní spolupracovnice svého muže. Jako katecheta vyučovala v době manželovy nepřítomnosti náboženství na 6 školách v Huslenkách a okolí, vedla nedělní školu, biblické hodiny, sborovou administrativu, konala pastorační návštěvy, po celou dobu jejich působení sloužila varhanním doprovodem při boho-

službách. S láskou spoluvytvářela spolu se svou rodinou „otevřenou faru“ i sborové společenství. Zapsala se tak do srdcí i dalších generací svých farníků, což se projevilo i velkou účastí členů, zvláště huslenského sboru, na jejím pohřbu.

I v olomouckém sboru, kam přišla ve stáří za svými dcerami Ester a Noemi, se ještě zapojila do sborového života pravidelnou účastí na bohoslužbách i v Senior klubu. Po zhoršení zdravotního stavu našla svůj nový domov v charitním Domově pokojného stáří v Bohuslavicích. Zde první léta pobytu ještě doprovázela hrou na varhany pravidelné mše v místní kapli a organizovala vánoční eumenické bohoslužby s vysluhováním Večeře Páně. Těch se účastnili kromě rodiny i někteří členové sboru. Při návštěvách u ní vždy, díky

svému svěžímu myšlení, projevovala zájem o život sboru i dění v církvi. O tom, že ještě i v Bohuslavicích byla výraznou osobností, svědčí i účast několika pracovníků domova na jejím pohřbu.

Se sestrou Olgou Staňkovou jsme se rozloučili při bohoslužebném shromáždění v našem kostele 28. 6. 2021. Shromáždění vedl synodní senior Daniel Ženatý a spolupodíleli se na něm bratři faráři z Huslenek, Vsetína a Olomouce, a hudebním doprovodem i zpěvem celocírkevní kantor Ladislav Moravetz.

Synodní senior v kázání připomněl i druhý verš, který si sestra Staňková vybrala, a který

doplňuje odevzdanost lidského času do Božích rukou, o rozměr naděje: „Bože, píseň novou zpívají budu Tobě na loutně, a na desíti strunách žalmy Tobě prozpěvovati.“ (Ž 144, 9)

Sestru Staňkovou jsme spolu s její početnou rodinou vyprovázeli ve víře, že Tomu, do jehož rukou vkládala svůj vyměřený čas a kterého celý život chválila hudbou a zpěvem, bude zpívat novou píseň v Boží budoucnosti.

*Jana Hojná***LÉTO**

*V červnu ohnivě hoří
při cestě vlčí máky
v hluboké pomněnkové modři
koupou se bílé mraky.*

*Po zelenavých lukách
sem tam se mihne stín
v poli na božích mukách
vidíš pár kopretin.*

*Příroda s velikou chutí
v závoji různých tónů
zdobí Vincentovou žlutí
i půvabný hlas zvonů.*

*Jak jsi jen dokázal, Bože
stvořit tak dokonalý svět?
proměnit naše lože
v překrásný, vonný květ?*

*Jásavé barevné skvrny
jako od Renoira
vrhají dlouhé stíny
už od samého rána.*

*V duši se rodí nám chvály
a písně plné vděku
aby pak Bohu vzdaly
díky na věky věků.*

*Všechnu tu letní krásu
na kraji mladého lesa
v girlandách ticha a jasu
zdobí perlová rosa.*

*Pavel Janošík st.
LP 2021*

Bohoslužby v Domovech seniorů

Ve výroční zprávě sboru sboru se za minulé dva roky neobjevila zmínka o naší skupince, která zajíždí každý měsíc na bohoslužby do domovů seniorů. Není to ovšem chyba staršovstva, ale naše! Zapomněli jsme se prostě přihlásit. A když něco bez problémů funguje, tak to zpravidla uniká pozornosti. Loňský rok byl náročný, poslední bohoslužby 8. 3., pak při kratičkém rozvolnění 28. 7. A to jsme již byli opatrní,

Gn 2,7 ... a vdechl mu v chřípí dech života. Tak se stal člověk živým tvorem.

Pravidelně jsem jezdil konat bohoslužby do domova důchodců a do Diakonie. Koronavirus to přerušil. Nejezdil jsem sám. Vyráželi jsme ve skupině bratří a sester. Všichni nějak zranitelní, křehcí. Jeli jsme, abychom zpívali, zvěstovali evangelium, podali

jeli jsme jen v „komorní sestavě“. A pak dlouhé období obav, jak se daří našim přátelům. Sejdeme se ještě někdy? A již je tu minulé neděle. Opět v malé skupince, ale setkali jsme se! Co o našich návštěvách říci?

Vypůjčil jsem si úvahu bratra Davida Sedláčka z knihy „Na každý den 2021“ pro 20. května. Lépe to snad napsat ani nelze.

Amos Děkaník

ruce, popřáli si zdraví a sílu, potěšili se, navštívili, prolomili samotu, zahnali strach ze stáří, nemocí, povzbudili se v těžkém údělu. Nehledíme na to, kdo je věřící a kdo ne, kdo patří k nějaké církvi a kdo ne. Jde nám o solidaritu, o naději. Jde nám o to, abychom spolu byli chvíli jako přátelé, spojení Božím slovem, o kterém věříme, že působí přes hranice, a navzdory hranicím, spojuje nás. Křehcí lidé jedou potěšit jiné křehké lidi. Stáří, nemoc a postižení může působit destruktivně. Ale to, co na svých výjezdech za-

živáme, je pravý opak. Tam, kde nějak působí slovo Boží, lidé zažívají oživení. I díky péči těch, kdo v těchto domovech pracují a starají se. I oni jsou součástí toho Božího živoucího dění. I když by to třeba sami o sobě neřekli. Na těchto místech můžete v praxi zažít, co znamená, že Bůh vdechuje život do prachu. A stejně tak to můžete zažít i jinde.

Hospodine, děkujeme ti za dar tvého oživujícího dechu. Velmi si toho vážíme.

David Sedláček

Život věčný

Jaké máte představy o nebi? Někdo si představuje nebe jako místo, kde se mu splní všechna přání. Třeba jako v tom vtipu: Manžel s manželkou se ocitnou v nebi u velkého švédského stolu, na kterém jsou samé speciality, tučná jídla, sladké dortíčky, prostě to nezdravé, co nám nejvíc chutná. A manžel se otočí ke své ženě a říká: „Vidíš to, kdyby

nebylo té tvé zdravé stravy, mohli jsme si tady užívat už dávno.“

Náš život tady na zemi se odehrává ohraničen časem. Věčnost si asi úplně neumíme představit. Když něco trvá věčnost, je to spíš negativní než pozitivní. Co v tom nebi vlastně budeme celou věčnost dělat? Nebudeme se tam nudit? Pán Ježíš mluví o pozvání

na svatbu Beránkovu, která má být vyvrcholením Spasení celého stvoření, to znamená: pořádná párty! Konečně sjednocení rozděleného Božího lidu se svým Bohem. Uvedení do dokonalé Jednoty celého světa. Rozdělení přináší bolest a často je jeho příčinou nedorozumění, konflikt. Někdy je rozdělení spojené s rozloučením se s něčím, s někým. Možná se vám vybaví tváře vašich blízkých, kteří tu už nejsou a chybí vám. Smrt vás rozdělila. Víra ve věčný život znamená naději na shledání s těmi, kdo zemřeli se stejnou vírou. Kdyby skutečně po smrti nebylo už nic, tak by vše na světě postrádalo smysl. Protože by stejně jednou všechno pominulo, bylo by jedno, jak žijeme. Nebyla by žádná naděje, že bude líp. Jen perspektiva věčnosti dává smysl životu v časovém ohraničení. C. S. Lewis řekl, že objevíme-li v sobě touhu, kterou nic v tomto světě nemůže uspokojit, tak to ukazuje na to, že jsme byli stvořeni pro jiný svět. Mluví o touze po věčnosti, kterou máme kdesi v hloubi nitra všichni.

Bible říká, že kvůli hříchu musíme všichni zemřít, proto, aby hřích a zlo netrvalo také věčně. Rozlišuje ale smrt jako přechod do nového, věčného života a smrt jako naprostý konec. Věčnou smrt. Ježíš svou smrtí a svým vzkříšením nad smrtí zvítězil. Otevřel dveře do věčnosti, k Bohu. Bůh je věčný a žít v Jeho přítomnosti znamená žít věčně. Záblesky momentů Boží přítomnosti můžeme zakoušet už tady na zemi. Je to jako ochutnávka toho, co nás čeká a všichni, kdo prožili okamžik Boží přítomnosti, vypráví o tom jako o něčem výjimečném.

A jak to udělat, abychom měli věčný život zajištěný? Nebo snad půjdou do nebe

po smrti všichni? Bible říká, jak už jsem zmínila, že kvůli naší hříšné přirozenosti musíme zemřít. Mluví o posledním soudu, kdy Bůh bude soudit celý svět. Žádný člověk není dost spravedlivý, aby se na posledním soudu obhájil, všichni jsme vinni a zasluhujeme věčnou smrt. Místo nás se nabídl Boží Syn, zemřel na našem místě, zaplatil naše dluhy vůči Bohu i vůči bližním. Díky Jeho oběti nám Bůh dává z milosti věčný život jako dar. Potřebujeme uznat svou hříšnost a uvěřit, že Ježíš Kristus se za nás obětoval, že zemřel na kříži a byl třetí den vzkříšen. Ten, kdo uvěří ve svém srdci a vyzná svými ústy, že Ježíš je Spasitel a Pán, bude zachráněn, nezemře věčnou smrtí, ale přejde ze smrti do věčného života.

Začala jsem představami o nebi a těmi také skončím. Jak jinak, než úryvkem z Narnie, knihy Poslední bitva od C. S. Lewise. Po velké bitvě se přátelé Narnie dostanou do té pravé, věčné Narnie a zjistí, že ta stará země byla jen stínem skutečné Narnie. Celá série končí slovy Aslana: „... *Sen je pryč – přišlo ráno.*“ *A jak mluvil, čím dál tím méně jim připadal jako lev – a věci, které se udály pak, byly tak veliké a krásné, že je ani nemohu vypsát. A pro nás tím jejich příběhy končí a můžeme docela popravdě říct, že všichni žili šťastně až navěky. Pro ně tím ale skutečný příběh teprve začínal. Celý jejich život v tomto světě a všechna dobrodružství v Narnii byly jen obálka a titulní strana – teprve teď konečně načínali první kapitulu velkého příběhu, který nikdo na zemi nečetl, který trvá věčně a v němž každá kapitola je lepší než ta předchozí.*“

(Pro sérii „Základy“ – elementární pravdy křesťanské víry, kterou vysílá rádio 7, připravila Dana Kenningová. www.radio7.cz)

Zpráva synodního seniora pro synod - květen 2021

Covidová pandemie změnila život společnosti i církve. Způsobila mj. omezení konání bohoslužeb, dlouhodobou izolaci starších lidí především v domovech pro seniory, obtížnost a někde nemožnost řádného rozloučení s umírajícími, nemožnost účastnit se pohřbu blízkého člověka, nutnost sociální a pastorační pomoci těm, kdo se ocitají v nouzi ekonomické, zdravotní, duchovní atd.

Pomoc moderních technologií ke zvládnutí mimořádné situace je neocenitelná. Co by bylo bez ní – těžko odhadovat. Zároveň ovšem život církve online dosvědčuje, že je nezastupitelné shromažďovat se reálně. Život před pandemií totiž, aniž bychom si to velmi uvědomovali, vytvářel bohatství zkušeností o tom, jak mocné a dobré je být spolu. A čerpání z tohoto bohatství nám nyní umožňuje současnou aktivní online komunikaci.

Tuto dobu však provází zvláštní druh osamocení. Omezení kontaktů ve sboru, v rodině, v zaměstnání. Osamocení provází i faráře a farářky v jejich průkopnickém hledání, v čem spočívá v jiných podmínkách těžisko jejich práce. Úzkost pak často vyvolává otázky, zda svou službu činím dostatečně. Odpovědné a náročné je také rozhodování, kdy jít na hranu, či za hranu rizika při kontaktu s těmi, kdo mne potřebují.

Děkuji všem, laikům i kazatelům a kazatelkám, kteří proti této osamocení a z ní plynoucí depresi bojují. Děkuji sestřám a bratrům v seniorátních výborech za jejich pečlivý a citlivý přístup k těm, kdo potřebují povzbudit či poradit.

Sluší se také připomenout, že ČBK a ERC poslaly na počátku roku 2021 žádost na mi-

nisterstvo zdravotnictví, aby duchovní byli zařazeni mezi přednostně očkované, protože svou prací pomáhají odstraňovat důsledky pandemie, a tím slouží nejen církvi, ale i celé společnosti. Žádost byla zamítnuta. Řídící výbor ERC pak v půli března vyzval k tomu, aby ERC s ČBK žádost poslaly znovu. Toto přednostní očkování by nebylo povinné.

Ke ztrátám této zvláštní doby patří výrazné omezení ekumenických setkání doma i v zahraničí. Inu, docela mně tato setkání chybí, mám je rád. A zpětně jsem vděčný za čtyři a půl roku, kdy jsem se jich směl účastnit. Netušil jsem tehdy, jak křehkou a nesamozřejmou jsou výsadou.

Některé zkušenosti jsme však v této době také získali. Například, že menší setkání je možné mít online a šetřit tak čas i cestovné; že užitím skvělé nabídky církevního webu a facebooku jsme si napříč církví překvapivě blíže než předtím. Skvělé jsou webináře. Poněkud odpudivé slovo v sobě skrývá geniální možnost pro organizátora – z jednoho místa oslovit každého, ať se nachází kdekoli. Nadto odpadá starost s přípravou a zabezpečením toho, co akce v terénu vyžaduje.

Děkuji lidem v Ústřední církevní kanceláři za jejich spolupráci s námi v synodní radě, i za to, že na těžkou dobu pandemie reagují vynalézavě, pohotově, ochotně.

Děkuji za to, že vztahy v naší církvi jsou při vši rozmanitosti a různosti názorů prostoupeny vzájemnou důvěrou. Je to nevýslovné bohatství, jehož hodnota právě v čase ohrožení strmě vzrůstá.

5 % a hlavu vzhůru. Inspirován synodem v září loňského roku, jsem napsal do České-

ho bratra další výzvu k pokračování. Do letošního listopadu bych chtěl napsat ještě alespoň jednu výzvu. Je důležité připomínat, že tato akce je jedním z mnoha nástrojů, které chtějí inspirovat k rozhodnutí přispívat sboru pěti procenty příjmu. Každý další nástroj, hledající kudy na to, je vítán!

Jsem rád, že ÚCK a synodní rada připravují ucelenou informaci k tomu, jak předcházet sexuálnímu zneužívání dětí a mladistvých. Nemůžeme se klamat tím, že takový hnus se přece v naší církvi nemůže objevit.

Letmé ohlédnutí za zvolna končícím funkčním obdobím.

Jubilea náročná na přípravu i na obsah, včetně 100 let naší milé ČCE, byla, a nyní mizí v dálí.

Vydali jsme několik prohlášení směrem z církve ven. Jsem rád, že jsme se pro ně rozhodli. Nelituji žádného z nich.

Dlouhodobě dobře pracuje Diakonie a Evangelická akademie. Povědomí ČCE o tom, že jsou naše a „patří“ nám, není stále mezi členy ČCE dostatečné.

Podporujeme službu našich kaplanů a kaplanek ve věznicích, armádě, nemocnicích, školách.

Přetěžká je role vedoucích tajemníků a tajemnic ÚCK. Šíře oblastí, v nichž se musí orientovat, je bez hranic. V posledních šesti letech to byli Martin Kocanda a Jaromír Plíšek. Obdobně si nedovedu představit svou práci bez přesné a ochotné práce sester na sekretariátu, Alice Brodské Pištorové a Moniky Voženilkové, bez právníků, dříve Olgy Navrátilové, nyní Adama Csukáse, a bez Jindřicha Lukeše, bezchybného a spolehlivého kormidelníka silničního provozu u nás i v zahraničí. Díky vám, i mnoha dalším.

V posledním desetiletí přibyla k agendě ÚCK i synodní rady rozsáhlá práce v mediální oblasti. Být aktuální na webu či jiných sítích je nezbytné. Vyžaduje to trpělivou, stále se měnící tvůrčí práci. Je to služba jednotlivcům rozptýleným nejen po celé církvi. Jsem vděčný za kvalitní práci ÚCK v této oblasti.

V předchozích synodních radách jsme utráceli desítky hodin vzácného času řešením Herlíkovic. Buďme vděční za to, že se situace zlepšila, podporujme současné správce, nebojme se být ve výhledu Horského domova velkorysí.

Někdy se potkávám s touhou, aby nás jako církev bylo více slyšet a vidět. Ano, jistě, to je dobrá touha. Leč, prosadíme se pouze sami svou kvalitou, moudrostí, vzděláním a sociální inteligencí. Není nikdo, kdo by nás evangelíky brzdil nebo nám nepřál. Proto dbejme na to, aby se ve sborech i obecně v církvi rodily osobnosti, které mají co povědět celé společnosti a my na ně budeme rádi hrdí. A v současnosti přejně přijímejme službu těch, kdo jsou dnes jako křesťané v naší společnosti vidět a slyšet. Např. Tomáš Halík, Pavel Hošek, Mikuláš Vymětal, Marek Orko Vácha, Petr Vaďura a další. Ostatně, myslím, že jsme vidět a slyšet stále víc. Nemám ucelené informace o tom, kolik farářů, farárek i laiků přispívá pravidelně či jednorázově do médií celostátních či místních. Ale je jich dost. Díky!

Něco se nám nedařilo. Například vzbu- zovat zájem o historii a vychovávat historiky propojené s moderní dobou a životem církve. Přeshlapujeme s rozhodnutím, jak dál s Kalichem. Oprava Church pensionu už začala, ale má zpoždění. Studentů teologie na ETF UK není mnoho. Jen zvolna se daří prohlubovat vzájemnost s ostatními církvemi v České republice.

Byl jsem členem tří synodních rad. (Uf, to vypadá divně takhle to napsat). Pokud bych se měl pokusit o sdělení, v čem podle mne spočívá role synodní rady – aniž bych přitom opisoval z církevních řádů – pak: Roli synodní rady vidím v odvaze říkat bez zbytečného zraňování jasné ano a jasné ne; v umění vést v církvi rozhovor o tom, jak se naše víra týká nás i světa kolem nás; propojovat navzájem nás, lidičky různé zbožnos-

ti; bez povyku vyklízet prostor pro působení Ducha svatého a podporovat jeho dílo; do- svědčovat sobě i společnosti kolem nás, že díky Kristu nenastane na světě situace, která by skrze odpuštění a smíření nenalezla řešení pokoje a naděje. A hlavně, synodní rada se pořád musí bát Boha více, než lidí.

Daniel Ženatý

Zakončení školního roku na Konzervatoři Evangelické akademie v Olomouci

„Jděte v pokoji“ – to bylo téma bohoslužby k závěru školního roku na KEA v úterý 29. 6. 2021. Připravili je školní kaplan Aleš Wrana a kantor Ladislav Moravetz.

Pan ředitel Zatloukal poté předal stipendium nejlepším studentům z každého ročníku.

Následovalo předání maturitních vysvědčení studentům 4. ročníku a blahopřání studentům 6. ročníku, kteří letos školu absolvovali.

Přejeme studentům i pedagogům KEA, aby po náročném školním roce nabrali síly o prázdninách a nový školní rok probíhal bez omezení.

Školy Evangelické akademie oslaví 30 let fungování

Na podzim letošního roku oslaví školy Českobratrské církve evangelické 30 let provozu.

Na podzim letošního roku, konkrétně v sobotu 16. října 2021 se sejdeme v Olomouci, abychom společně oslavili na půdě naší Konzervatoře Evangelické akademie (EA) tři desetiletí trvání škol EVANGELICKÉ AKADEMIE.

Před více jak třiceti lety se v Praze, v Brně, v Kroměříži a v Náchodě sešly skupinky nadšených pedagogů, kteří měli vizi – obohatit českou a moravskou komunitu o školy evangelického ducha, aby budoucí pracovníci v sociálních službách, v rozvíjející se Diakonii ČCE a také v Charitě a v mnoha vznikajících neziskovkách věděli, že motivace pomáhat vyvěrá nejen ze soucitu, tvoří ji zájem o důstojnost a práva všelijak trpících bližních. Mladí lidé by měli vědět, že o zápasu s ponížením, vyloučením, se slabostí a bezmocí se mnoho mluví v Bibli a že to čtení je stále aktuální. V Kroměříži manželé Horkých promysleli obnovení kontinuity výuky duchovní hudby, která byla ze známých důvodů na mnoho let přerušena a provozována jednotlivci spíše na okraji hudebního vzdělávání, později se konzervatoř přestěhovala do Olomouce a sídlí v krásném barokním paláci, v nájmu Arcibiskupství olomouckého.

Prvními studenty a studentkami středních škol EA byli mladí křesťané ze sborů a farností rozličných konfesí a na 4 školách vzniklo (spolu s pedagogy) velmi živé ekleziologické společenství. Později byli nabídkou jednotlivých studijních oborů pražské,

brněnské a náchodské EA osloveni i mnozí hledající a také bloudící mladí lidé. Našli rodinnou atmosféru, nejednou vřelejší, než jakou znali ze svých rodin. Samostatným příběhem je vytvoření tzv. romského dálkového studia pro dospělé v Praze, oceněného v roce 2016 cenou **Roma spirit**.

Školy EA dodnes pomáhají mladým lidem nejen získat velmi kvalitní profesní vzdělání, ale najít i svou osobitou cestu ke zralosti, mnozí absolventi se rádi vracejí a rádi se s nimi potkáme i na naší oslavě.

V polovině devadesátých let se pražská a brněnská škola rozšířily o pomaturitní obory VOŠ a na **Mapě absolventů** sociální práce si můžete prohlížet místa v celé ČR, kam se za 25 let dobrá pověst obou škol zřizovaných ČCE rozšířila.

Do společenství škol Evangelické akademie se poté připojila i pražská Bratrská škola a v r. 2018 rozhodla synodní rada o zřízení 7. školy EA – Filipky v Brně. Obě naše **základní školy** nabízejí rodičům nejmenších dětí přístup respektující individuální potřeby dítěte, včetně speciálních a moderní vzdělávací trendy např. i tandemové výuky.

Všechny naše školy rostly, měnily místo působení a také podle potřeb společnosti otevíraly nové studijní obory – zdravotnické, sociální i pedagogické.

Máme za sebou stovky společných příběhů a před sebou naději, že všechny dobré dary – blízkost i náročnost, laskavost i vědomí vlastních hranic, respekt ke spirituálním potřebám pomáhajících a klientů i pacientů, vědomí měnící se podoby rodiny a komunity

a zároveň naslouchání „duchu doby“ neztratíme a budeme moci nadále rozvíjet.

mouci budeme postupně zveřejňovat a měl by oslovit všechny věkové skupiny.

Přijďte s námi 16. října 2021 oslavit naše výročí, bohatý program dne v Olomouci

Text: Helena Wernischová (koordinátorka škol Evangelické akademie)

Evangelická církev má dvě nové farářky, jednoho faráře a jáhna

Čtyři kandidáti obdrželi Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě kazatele v Českobratrské církvi evangelické a stanou se faráři nebo jáhny.

Před Komisí pro hodnocení absolventů vikariátu a jáhenské praxe se za předsednictví Dalibora Turečka konaly 14. června 2021 závěrečné pohovory dvou budoucích farářek, jednoho faráře a jednoho jáhna. Roční práci zájemců o kazatelskou službu hodnotí jejich mentoři, u nichž vikariát či jáhenskou praxi absolvují. Dále se hodnotí celá řada

dalších studijních a praktických povinností, včetně vypracování zadané písemné práce.

Po rozhovoru se synodní radou a na doporučení komise převzali všichni adepti Osvědčení o způsobilosti k ordinované službě faráře/jáhna ČCE. Úspěšnými absolventy vikariátu 2020/2021 a posilou farářských řad jsou sestry Michaela Najbrtová, Anna Pokorná a bratr Richard Vlasák.

Jáhenskou praxi splnil bratr Aleš Zapletal. Srdečně blahopřejeme!

e.cirkev.cz

Návštěva br. synodního seniora Daniela Ženatého v Olomouci

V neděli 5. září 2021

navštíví náš sbor synodní senior Daniel Ženatý. Poslouží při bohoslužbách v 9 hodin v našem kostele a potom jsme zváni ke společnému setkání a rozhovoru o naší církvi. Následovat bude společný oběd.

Prosíme, poznamenejte si toto datum do svých kalendářů a přijďte!

BOHOSLUŽBY ČCE V ROZÁRIU OLOMOUC

V neděli 12. září 2021 v 9 hodin

Bohoslužby k zahájení školního roku 2021-22
se budou konat v případě pěkného počasí
v Rozáriu výstaviště Flora Olomouc.

Kázat bude farář Jan Lukáš.

Zpěv doprovodí dechový soubor Consonare Olomouc.

POZVĚTE, PROSÍME, DĚTI, PŘÁTELE A ZNÁMÉ!

● jedné knize

Z několika různých článků a knih, které jsem nedávno četl, vybírám knihu prof. Váchy „**Meze darwinismu**“, vydanou Masarykovou univerzitou v Brně.

Ve své knize si autor na jejím začátku vytkl cíl: „*Cíl této knižky se dá vyjádřit jednou větou: Ukázat, že přírodní výběr **není dostačující příčinou evoluce k složitým (komplexním) formám života, nadaným schopností prožívat.***“ To se mu, podle mého mínění, podařilo – i v širší míře: ukázal, že k tomu není dostačující celý neodarwinismus (stručně: darwinismus) neboli Moderní syntéza.

Ukazuje, že nejsou dostatečné ani další výklady: neutrální teorie, evo-devo (evoluce individuálního vývoje), epigenetika a strukturalismus. Požaduje doplnění darwinismu nějakým zahrnutím vědomí, zejména lidského, zvláště fenomenálního. O jaké zapojení by mělo jít, to nevysvětluje.

Do vysvětlení života – jeho vzniku, průběhu či rozvoje – je nutné podle autora zařadit vliv vědomí, i když filosoficky a ne přírodo-

vědně. Jen to nesmí být vědomí vyšší než lidské. Takovou možnost zavrhuje hlavně v pátém appendixu, kritikou Inteligentního plánu (ID).

O oprávněnosti této kritiky vůbec nepochybuje. Podle mého soudu v rozporu s vlivem embryonálního vývoje. Tento vliv sice uvádí – aby zdůvodnil odpor proti výlučnosti přírodního výběru – ale neuvádí příčinu onoho embryonálního vývoje. Ani si ji asi vůbec neuvědomuje. Kritika ID je myslím také v rozporu s autorovým zařazením fenomenálního vědomí.

Zájemci rád mailem zašlu své výpisky z dané knihy, aby si udělal svůj vlastní závěr. Knihu jsem si pořídil na základě recenze v časopisu Listy, kde mě zaujala kritika záměny reálného světa světem matematickým. Ve svém dlouholetém studiu „Role vakua“ jsem na takovou záměnu narazil při úvahách o základech teorie relativity.

Václav Dostál senior

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

Prázdniny
posel
2021-XXII. ročník

78 Redakční kruh:

Jana Vrajová, Jan Lukáš, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Amos Děkaník a Ivana Jeništová.

Email: Jana.Vrajova@seznam.cz

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Noemi Batlová

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 6. 2021

Vyšlo: 4. 7. 2021

Uzávěrka příštího čísla: 15. 8. 2021

<http://www.olomouc.evangnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz